

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge § 70 i Lov Nr. 62 om Statsbanernes Takster m. m. af 24. April 1896 ophørte Lovens Gyldighed den 1. April 1901, og der var ikke inden dette Tidspunkt mellem Rigsdagens to Afdelinger opnaaet Enighed om, hvilke nye Bestemmelser der skulde træde i Stedet for denne Lov. Ved Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 11. Februar 1899 vare nemlig Overvejelserne herom henviste til den ifølge § 26 i Lov Nr. 52 af 26. Marts 1898 om Statsbanedriftens Ordning nedsatte Kommission, og et Forslag til Revision af Takstloven, der af Regeringen blev fremsat i Landstinget i Rigsdagssamlingen 1900—01 (Rigsdagstidende 1900—01 Till. A., Sp. 4387 ff.), naaede ikke at blive behandlet til Ende inden Rigsdagssamlingens Slutning. Imidlertid ere de i Loven indeholdte Befordrings- og Takstbestemmelser dog fremdeles gældende, idet de ved Bekendtgørelse af 30. Marts 1901 fra Ministeriet for offentlige Arbejder indtil videre holdes i Kraft.

Under 15. Juni 1901 har den nævnte Kommission derefter afgivet sin Betænkning, og Ministeriet kan ganske tiltræde det af Kommissionen indtagne Hovedstandpunkt med Hensyn til Ordningen af Statsbanernes Befordrings- og Takstbestemmelser, nemlig at det Forhold, som bestod indtil den 1. April 1901, bør genindføres, saaledes at der skal gælde lovbundne Betingelser for Befordringen samt Lovbestemmelser om Grundlaget for Taksternes Beregning, medens Enkelthederne ved Taksternes Ansættelse ligesom hidtil overlades til Administrationen.

I Henhold hertil fremsættes foranstaaende Lovforslag, der i alt væsentligt er overensstemmende med det af Kommissionens Flertal affattede Forslag, hvorfra det dog afviger paa enkelte Punkter, for hvilke der i det følgende skal gøres Rede. Med Hensyn til Begrundelsen af de Bestemmelser i Lovforslaget, som ikke afvige fra Kommissionens Forslag, turde det være tilstrækkeligt at henvise til Kommissionsbetænkningen, som er tilstillet Rigsdagen.

Til § 1 Nr. 2 d.

Den mindste Betaling for de længste Afstande er i Lovforslaget overensstemmende med Kommissionsbetænkningen foreslaaet sat til 20 Kr., 12 Kr. 50 Øre og 7 Kr.

50 Øre, henholdsvis for I, II og III Vognklasse, i Stedet for som nu 17 Kr. 50 Øre, 11 Kr. og 6 Kr. 50 Øre. Ligeledes har man — skønt kun med Betænkelighed — optaget Kommissionens Forslag om Indførelse af en særlig Iltogstakst. Angaaende dette Forslag har Generaldirektoratet for Statsbanedriften fremsat følgende Bemærkninger:

„Indførelsen af en særlig Iltogstakst vilde — som Forholdene ere her i Landet — væsentligst vise sin Betydning derigennem, at den vilde medføre en yderligere Forhøjelse af de foreslaaede Takster for langvejs rejsende. Det er særlig praktiske Hensyn, som turde tale mod denne Foranstaltning. Naar Kommissionen foreslaar Iltogstaksten, er det, fordi den antager, at der derved kan opnaas en forøget Indtægt for Banerne, og dette falder vistnok sammen med den almindelige Opfattelse. Men det er ikke usandsynligt, at man kun vilde opnaa at fordyre Rejsen for det Publikum, som benytter Banerne, samtidig med, at man vilde gøre Benyttelsen mindre. Heraf vilde hverken Statsbanerne eller Publikum have nogen Fordel. De første vilde ikke faa nogen Merindtægt og de rejsende maatte betale mere for deres Befordring end nødvendigt. Til Oplysning herom skal man anføre følgende:

Da Loven af 24. April 1896 om Statsbanernes Takster m. m. traadte i Kraft, havde man her i Landet en forholdsvis meget ringe og næsten ikke stigende Trafik paa lange Afstande, medens Personbefordringen paa korte Strækninger var ganske god og jævnt voksende. I Aaret 1896—97 blev der saaledes kun befordret ca. 254,000 rejsende paa Afstande over 170 km, medens der i Aaret 1900—1901 befordredes 566,000 rejsende over de samme Afstande. At denne Forøgelse hovedsagelig skyldes Taksterne, turde med Sikkerhed fremgaa af, at Persontrafikken i det hele siden 1896—97 kun er vokset godt og vel 25 pCt., medens Trafikken paa lange Afstande er vokset langt over 100 pCt. (ca. 123 pCt.). Denne sidste Trafik retter sig altsaa i høj Grad efter Taksten, og man kan ikke vente den nuværende Trafik bevaret, hvis der indtræder en følelig Takstforhøjelse. Men